

vitráž sv. Františka v Chrámu Smíření v Taizé

4. října

svátek sv. Františka z Assisi

str. 4 - 7

5. září - první poutní slavnost v novém kostele Blahoslavené Matky Terezy z Kalkaty

foto:
Pavel Fulín

15. září došlo k podepsání smlouvy o půjčce mezi Arcibiskupstvím pražským a naší farností. Arcibiskupství se zavazuje bezúročně posílat na účet naší farnosti každý měsíc 320.138,- Kč. Právě tolik totiž dělá splátka úvěru u Volksbank a.s. Z úvěru se na stavbu KCMT vyčerpalo něco přes 40 milionů korun. Farnost se zavázala půjčku Arcibiskupství splatit do 30. září 2010. Smluva je zatím uzavřena na jeden rok.

S díky jsem tuto pomoc od AP přijal. Zároveň připomínám, že k tomu, abychom byli schopni úvěr splácet, bychom museli (na pronájmech) KCMT vydělat něco přes 20 tisíc denně, včetně sobot a nedělí. V tom ještě nejsou zahrnuty náklady na provoz.

Vím, že tato čísla jsou omračující, ale prosím vás, abyste nepodlehli panice. Budu vděčný za jakýkoli dar, který na potřeby farnosti nebo KCMT poskytnete, ať jednorázově, nebo pravidelně. Připomínám možnost přispívat místo v neděli do košíčku přímo na bankovní účet. Je možnost použít trvalý příkaz k úhradě. Na konci kalendářního roku je možné obdržet o poskytnutém daru potvrzení pro daňové účely.

Číslo účtu KCMT je 4200060575/6800 a číslo účtu farnosti je 199362170227/0100.

Všem stávajícím i novým dárcům srdečně děkuji. Pamatuji na vás při mši svaté.

váš otec Karel

Moji milí,

měsíc říjen je v naší církvi tradičně zasvěcen Panně Marii Růžencové a modlitbě růžence. Víím, že mnozí se růženec modlíte pravidelně.

Možná vám tak říkajíc „přešel do krve“. Jako všechny dobré věci, i růženec má tendenci zevšednět a stát se mechanickou záležitostí. Proto jistě neuškodí, že je této modlitbě jakoby vyhrazen v roce zvláštní prostor. Proč právě růženec má tak výsadní postavení? Neexistují jiné, lepší, nebo duchovnější modlitby, kterým by se měla věnovat pozornost? Nejdříve snad trochu historie. Definitivní podobu této modlitbě dal papež Pius V. a papež Jan Pavel II. ji rozšířil o pět nových tajemství z Ježíšova veřejného působení. Tato modlitba vděčí za své rozšíření především řádu Dominikánů. Sám Pius V. byl dominikán. 7. října 1571 se konalo vítězství nad Turky v námořní bitvě u Lepanta, které znamenalo zastavení této hrozby pro Evropu. Bitva při tom vypadala jako předem prohraná. Papež nařídil právě modlitbu růžence a tak toto vítězství bylo vítězstvím růžence.

Říká se, že růženec dala svatému Dominikovi Panna Maria. Je to jistě krásná legenda a můžeme v ní najít duchovní symboliku. Různé růžence ale existovaly dávno před tím, než se Dominik narodil. Církve měla už od ranných dob ve zvyku se modlit 150 žalmů. Tato modlitba se časem stala „denní modlitbou církve“. Modlit se jí ale mohli pouze ti, kdo uměli číst. Našli se však lidé, kteří by se rádi k modlitbě církve připojili, ale číst neuměli. Ti se začali modlit místo žalmů jiné modlitby, třeba Otčenáš, nebo Zdrávas. Aby se v modlitbě neztratili, pomáhali si jed-

noduchými „počítadly“.

Svatý Dominik a jeho bratři byli žebrařskými mnichy, skoro pořád byli na cestách a cestovali jen na lehkou. Nemohli s sebou vláčet velké folianty žaltářů. O Dominikovi se ví, že s sebou nosil Matoušovo evangelium a listy sv. Pavla. Také se o něm ví, že „mluvil buď s Bohem, nebo o Bohu“. Často byl pohroužený do rozjímavé modlitby. Možná právě tady se zrodil jiný přístup k růženci, než bylo pouhé opakování jedné modlitby, byť sebekrásnější.

Růženec je především rozjímavá modlitba. Deset zdrávasů odměřuje čas tak akorát dlouhý pro krátké zamyšlení nad nějakou důležitou chvílí Ježíšova života. Jako bychom Ježíše pozorovali spolu s Marií, kterou v růženci vzýváme. Možná že se někomu zdá čas na jedno tajemství příliš krátký. Nic ale nebrání v tom, aby se k rozjímanému tajemství vracel znovu a znovu. Právě naopak. Studánku také nemůžeme vypít na jedno posezení. Růženec je jako život. Je to pokorná modlitba. V pokoře nás utvrzuje nedokonalost, se kterou jsme schopni se růženec modlit. Nedovolí nám žádné úlety, žádné takymystické blouznění. Růženec nás drží oběma nohama na zemi a přesto nám dovoluje mít srdce u Pána. Přesně tak, jako Ježíšova Matka.

Růženec můžeme „vylepšovat“ různými vsuvkami z Evangelia, nebo slokami písně. Při nich si odpočineme od rozjímaní, ale možná si i trochu zbytečně rozptýlíme pozornost. Osobně dávám přednost „obyčejné“ modlitbě růžence.

Ať už jste zvyklí se modlit růženec jakkoli, je dobře, že se ho modlíte. A vy, kteří máte z růžence strach, nechte to třeba zkusit?

váš otec Karel

Svatý František z Assisi . . .

...byl obdivuhodný muž. Narodil se v roce 1182 a zemřel v roce 1246, ale v těchto čtyřiačtyřiceti letech obrátil svět vzhůru nohama, stejně jako před ním jeho mistr Ježíš z Nazaretu.

Je to typ univerzálního člověka, milovaný nejen celou církví, ale ctěný i lidmi různých vyznání i nevěřícími. Proč je tomu tak? Protože je ztělesněním ryzí radosti, prostoty a soucitu. Jeho radost se všude rozlévala, neboť sám cítil, jak roste Boží láska v jeho srdci. Jeho prostota odrážela jeho všední život, neboť se zříkal všeho, co bylo nadbytečné. Jeho soucit jej vedl nejen k tomu, aby sloužil malomocným, ale k lásce ke každému živému tvoru – ke stvoření jako celku.

Napsaly se o něm již stovky knih a úvah, ale rád bych zmínil čtyři věci charakteristické pro jeho spiritualitu, které odkrývají, proč je pro náš chudý svět tak přitažlivý a důležitý.

Za první, František byl Ježíšovým člověkem. Po nepokojném mladickém hledání k němu jednoho dne v kapli svatého Damiána promluvil obraz ukřižovaného Ježíše. František odpověděl radostně, se slzami, šťasten, a od této chvíle, ve věku třiačtyřiceti let, se stal okouzleným a opojeným láskou, radostí a zázrakem žijícího Ježíše. Kristus z něho zářil a celé

jeho žití, kázání a uzdravování vycházelo z tohoto vnitřního zdroje lásky a pokoje. Ke konci svého života tak hluboce vešel do mystického spojení s Kristem, že obdržel na svém těle stigmata, svaté rány Ježíšovy, na ruku, na nohách a na boku. Jakkoliv se pokoušel tyto rány skrývat, lidé si na něm začali uvědomovat utrpení i krásu Ježíše Krista.

Za druhé, František byl člověkem prostoty. Opustit vše, co není nezbytně nutné a vzdát se všeho ostatního, se zdá v naší materialistické a hrabivé společnosti jako bláznovství. Proto je svým ryzím charakterem důležitý a vážený. Nebyl jen asketou, ale jednoduše člověkem, který se ztotožnil s chudým Ježíšem. Protože byl přesvědčen o duchovním bohatství lásky a radosti, která vycházela ze života v Bohu, byl schopen se o všechno s každým sdílet. Byl jednoduše lidský, jednoduše prostý, jednoduše otevřený mužům, ženám a dětem, ptákům i dravcům – celému stvoření.

Za třetí, František byl člověkem kontemplace. Neznamená to, že se jen mod-

lil ke svému nebeskému Otci, ale že měl i vizi jednoty všech věcí s Bohem. Tato vize otevřela každou jeho schopnost pro tvořivou Boží sílu a tak se mohl stát flétnou, skrze kterou vanul Boží Duch přinášející hudbu, harmonii a chválu. Nepokládal sám sebe za mnicha, nýbrž za bratra všech, a přitom ukazoval, že Boží lidé se mohou stát nástroji Boží lásky pro sebe navzájem, a že modlitba se může stát rezonující hudbou lidského života.

Za čtvrté, František byl člověkem soucitu. Horliví lidé bývají často zaslepení a neschopni dobročinnosti, ale František spojil horlivost se soucitem. Toto krásné slovo znamená, že byl schopen soucítění se vším Božím stvořením – vášeň, která míchala slzy a smích s hlubokým smutkem a projevy radosti ze života. Tento

soucit byl nakažlivý, neboť mnoho mužů a žen se shromažďovalo kolem něj a vidělo jeho oheň a slávu.

Ptáci a zvířata naslouchali jeho hlasu, i divoká zvířata jím byla okouzlena a nepřátelené strany docházely usmíření. Ve dnech krutých křížáckých výprav vyšel do Egypta neozbrojen a v táborech nepřátelených křesťanů a muslimů hlásal Prince pokoje.

To není měřítko člověka – on byl víc – ale je zřejmé, že je člověkem, kterého vede Kristus, jakého dnešní svět potřebuje. Nepřestává být nástrojem Božího pokoje.

bratr Ramon

(převzato z knihy Moudrost svatého Františka z Assisi vydané Karmelitánským nakladatelstvím v r. 1998)

V následujících úryvcích jsou zobrazeny dvě z těchto milých chvilék jeho života. Nejstarší legendy o svatém Františku z Assisi a jeho vztahu ke zvířatům vznikly už ve středověku a po staletí lákaly další tvůrce k nejrozmanitějším parafrázím a variacím. Příběh může být několikrát zveličen, ale tyto texty nesou přesto příchut' jeho uchvacující krásy a přibližují postavu světce, jak také žije v našem povědomí a v evropské tradici.

Kázání ptáčkům

Šel svatý František po staré cestě do Bevagna, šel mezi poli, mezi lukami, šel po cestě lemované trnitými keři i košatými stromy. A nebe bylo modré jak plášť Matky Boží a jitřní slunce vlídné jako úsměv Páně. Františkovy oči patřily na krásu světa a ona vstupovala brankami těch rozjasněných zřítelnic do jeho srdce. Do srdce, které žaslo a plesalo a sálalo láskou ke všemu stvoření, v němž se jako slunce v kapce rosy zrcadlí tvář Stvořitele.

Šel svatý František po staré cestě, a tu

si všiml, jak se na nedaleké pole sneslo hejno ptáků. Snad to byli stěhovaví ptáci, odpočívající na své pouti ze severu na jih nebo z jihu na sever. Rozběhl se k nim, neboť jako dítě zatoužil prohlédnout si je z blízka, pohledět do trpytných korálků očí, pozdravit tyto své opeřené bratry, své opeřené sestřičky. A ptáci před ním neulétli. Zůstali důvěřivě posedávat na zemi, takže Františkův odřený hábit otíral jejich křídélka i hlavičky. A ti, co byli v keřích, se k němu také ze široka daleka bez bázně slétali, společně s těmi, kteří měli hnízda ve stromech. Přibíhaly koroptve i křepelky a také skřivánci, třepetající

se na blankytu, se snášeli dolů a usedali okolo Františka, který k nim ke všem radostně promluvil:

„Jak jste krásní, bratříčkové, jak jste milí srdci člověka! Děkujte svými líbeznými hlasy Pánu Bohu, že vás jimi obdařil, děkujte mu za jeho převelikou štědrost. Vždyť on učinil výšky vaším královstvím, průzračný vzduch vaší domovinou. Nádherné stromy vám dal k obývání, rozkvetlé větve keřů stíní vaše hnízda, vysoká vonná tráva je skrývá na zemi. Vás i vaše děti obléká do teplých šatiček, obléká do královského roucha. Peří, jímž vás oděl, se skvěje všemi barvami duhy, zdobí vás a chrání. Je vaší střechou i kolébkou vašich holátek. Vaše perutě jsou neúnavné, sám vítr je jejich přítelem a pomocníkem, svobodný vítr, pastýř oblak, vítr, bratr váš i můj.

Děkujte, milí ptáčekové, děkujte svými líbeznými hlasy Pánu, zpívejte mu, chvalte ho bez ustání. Neboť on vás vyznamenal mezi vším ostatním stvořením. Výšky učinil vaším královstvím, jezera a močály vám položil k nohám a opatřil je vším, čeho je vám třeba k životu. Nesejete a nežnete a přesto nepoznáte bídu. Semeny a zrním je prostřena země, ovocem a bobulemi je ověšeno stromoví. Prameny čistých vod vám plní napajedla, déšť hloubí na cestách kaluže pro vaše zobáčky.

Jásejte, milí bratříčkové, a radujte se v Pánu, zdroji veškeré radosti. Se svou písní se rozleťte do všech světových stran, ať vaše hlasy oblaží srdce toho, kdo vás poslouchá, ať oblaží každé srdce, které spolu s vámi vzlétá k nebesům.“

Tak mluvil svatý František ke shromážděným ptákům. A ptáci k němu natahovali hlavičky, skláněli je a zase zakláněli,

rozestírali svá křídla a něžnými posunky dávali najevo, jak rádi jej poslouchají. A bylo jich mnoho, kteří se k němu slétli. Byli velcí i malí, bílí i černí, nenápadní jako hrudky hlíny i lesklí jako zbroj rytířů a pestří jako kroje tanečnic. Bylo mnoho

těch opeřenců shromážděných u staré cesty do Bevagna, a přece ani jeden nepřerušil Františkova slova zapísknutím, výkřikem nebo štěbetáním. Teprve když světec domluvil a přežehnal pozorné posluchače znamením kříže, teprve tehdy se vznesli. A vylétěli vysoko, převysoko, jako by chtěli na okamžik vystavět ze svých perutí nad krajinou zářivý oblouk nebeské brány. Brána se zaskvěla – a opět zmizela, neboť všichni ti ptáci se s jásavými písněmi rozletěli do všech světových stran, aby po celém světě chválili svého Stvořitele. Aby ho chválili a děkovali mu, jak jim to přikázal bratr František.

Džbán svatého Františka

V postní době přišel jednou svatý František k vysoké hoře. A sestra hora chovala ve svém boku malou sluj. Kamenný strop té sluje se klenul jako dlaň chránící ptáčka před deštěm nebo plamen svíce před průvanem. Stěny sluje zvučely blahým tichem. Vstup sluje zlehka zakrýval shora světlý závěs listí na březové větvi, zdola tmavá kapradina. A pouze malý kulatý otvor po vypadlém balvanu vpouštěl dovnitř pruh světla. Ve dne to byl snopek slunečních paprsků, v noci bílá luna nebo jen mezi mračny blikající hvězdička.

František vstoupil do sluje a zaradoval se. Poděkoval sestře hoře za tuto přetichou světničku, utajenou před ruchem a shonem světa, před přáteli i nepřáteli, které všechny miloval. Poklekl, modlil se a rozjímal, oči obrácené k nebeskému světlu, srdce stopené v hluboké lásce. Sám, jako kámen nehybný a šedý, zůstával na kolenou s pažemi rozpjatými. Mno-

ho dní a mnoho nocí takto zůstával. Jako kámen nehybný, jako oheň planoucí.

Čtyřicetkrát se nad horou vystřídalo slunce s hvězdami, čtyřicetkrát napadla a zase oschla rosa na březovém listí, na temné kapradině, než svatý procitl z rozjímání. S námahou vstal na zdřevěnělé nohy a tu teprve poznal, že má hlad a žízeň. Odepjal džbánec, co měl u pasu, a spěchal k potůčku, který zurčel u paty skály, jako by volal: „Tady jsem, Františku! Osvěžím tě!“

František poslechl. Nabral vody, poděkoval Bohu i bratru prameni, vrátil se do sluje a chválil Pána pil.

Od těch dob uplynulo mnoho let. Františkův řád se rozrostl, jeho Menších bratrů je všude po světě jako chocholoušů. A ti, po stopách svého světce, přišli až na tu horu, kde se kdysi dávno František postil a rozjímal. Vstoupili do modlitebny zahalené posvátným šerem. V koutě objevili hliněný džbánec zvučící jemným, tajuplným chvěním. Ve džbánu hnízdil včelí roj.

Byla to vůně sladkosti Františkových rtů, co přivábilo sestry včely, aby si v prosté nádobě zbudovaly domov a střádaly v ní med.

Na hoře, již František z Assisi nazýval sestrou, si pak Menší bratři vystavěli klášter, stejně prostý, plný vůně, jak úl ve hliněném džbánu.

*(převzato
z knihy **Píseň
bratra Slunce**
vydané
v nakladatel-
ství Trinitas
v r. 1998)*

Vážení přátelé,

obvykle máme účetní rok uzavřen do konce března, kdy je řádný termín odevzdání daňového přiznání. Účetnictví pro rok 2006 jsme ale nemohli uzavřít, protože jsme měli velké problémy s úhradami faktur za zdravotnické služby od VZP ČR. Pojišťovna nám po celé druhé pololetí proplácela pouze cca 75% fakturovaných částek a spory o dlužnou částku trvají až dosud. Přesto jsme nakonec museli účetnictví uzavřít a odevzdat daňové přiznání, takže vám mohu předložit stručný přehled čísel za rok 2006. Výroční zpráva je hotova a pro případné zájemce je k dispozici v naší kanceláři.

Projekty uskutečněné v roce 2006:

A) Komplexní domácí péče složená z :

1. Charitní ošetrovatelské služby
2. Sociálních projektů:
 - a) Charitní pečovatelské služby
 - b) Osobní asistence a respitní péče

B) Projekt zaměstnávání a rekvalifikačního vzdělávání pro matky s dětmi

Další aktivity:

Korespondenční služba péče o vězněné
Tříkrálová sbírka 2006, vybráno bylo 78.026,00 Kč,

Statistika:

Průměrný počet zaměstnanců: 21 osob
Počet dobrovolníků: 21 osob (péče o vězněné a Tříkrálová sbírka)
Počet ošetřených klientů: 110
Počet vykonaných návštěv: 12.531
Počet hodin osobní asistence: 268

Příjmy:

Tržby od pojišťoven	1 284 174,00 Kč
Dary	914 311,00 Kč
Magistrát HM Praha	936 000,00 Kč
MČ Praha 4	200 000,00 Kč
MČ Praha 11	50 000,00 Kč
NROS	242 115,00 Kč
Tříkrálová sbírka	50 717,00 Kč
Věcný dar	35 174,00 Kč
Celkem	3 627 297,00 Kč

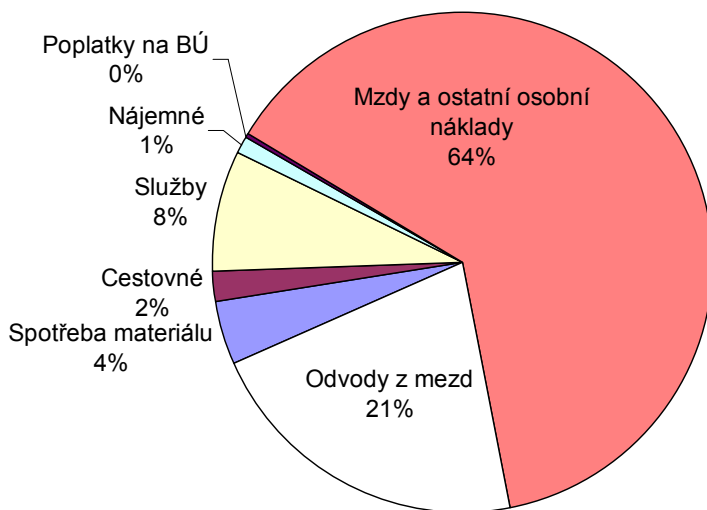
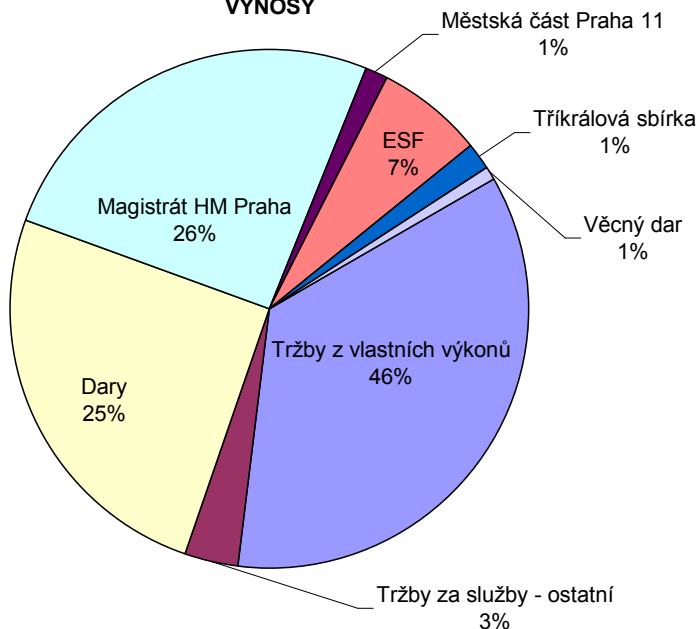
Výdaje:

Spotřeba materiálu	152 079,00 Kč
Cestovné	59 796,00 Kč
Služby	275 611,00 Kč
Nájemné	39 635,00 Kč
Poplatky na BÚ	9645,00 Kč
Mzdy	2 249 478,00 Kč
Odvody z mezd	755 309,00 Kč
Zákonné soc. náklady	44 253,00 Kč
Celkem	3 541 553,00 Kč

Zisk / ztráta

85 744,00 Kč

Stručné shrnutí je prosté, v porovnání s rokem 2005 zůstal zachován počet pracovníků i počet klientů, ale přesto nám výrazně narostl počet vykonaných návštěv o 2749.

NÁKLADY**VÝNOSY**

Naše organizace totiž přijímá do péče stále častěji klienty ve vážném stavu, u kterých je potřeba každodenní péče, někdy i několikrát denně. Také jsme rok ukončili s poměrně vysokým ziskem, především díky čerpání dotace z Evropského sociálního fondu. Tento zisk nám pomohl přežít značně krizový začátek letošního roku.

Chtěla bych vám moc poděkovat za dary v kasičce v kostele sv. Františka z Assisi, kde se za celý rok 2006 vybralo 41.211,00 Kč. Finanční prostředky z kasičky nám velmi pomáhají při úhradě provozních nákladů, které je třeba hradit v hotovosti. Především v obdobích momentální platební neschopnosti. Velký dík patří také našim pravidelným sponzorům, kteří zasílají každý měsíc dar na náš účet. Jsme vám všem za vaši pomoc vděční.

Eva Černá

2. Průvod k oltáři a vstupní zpěv

Každá mše svatá začíná tím, že kněz přijde k oltáři. Jsou sváteční bohoslužby, při nichž kněz přichází k oltáři ve svátečním průvodu, nejčastěji se jej účastní liturgická asistence. Jsou také bohoslužby, které začínají tím, že kněz prostě vyjde ze sakristie a přijde k oltáři. Mohlo by se zdát, že toto gesto je výlučně praktická věc a nemá hlubší význam. Opak je pravdou. Vstup kněze je znamením „vstupu“ Ježíše Krista, nejvyššího Velekněze. Kněz se ocitá u oltáře „v osobě Ježíše Krista“. Kněz je znamením, skrze něž nejvyšší Velekněz koná eucharistickou oběť.

Křesťanská tradice potvrzuje, že procesí jako liturgické akty byly a zůstanou náboženským znamením. Samotné slovo „procesí“ pochází z latinského slova „procedere“, což znamená „vykročit“. Procesí

tedy poukazuje na základní vlastnost člověka, jíž je putování. Člověk je poutníkem po zemi na cestě do věčnosti. Kolikrát nám tuto skutečnost připomíná Písmo svaté! Připomíná nám ji také procesí na začátku mše svaté. Jako ti, kteří jsme na cestě, jako poutníci přistupujeme k oltáři, abychom načerpali sil na další putování. Průvod ke mši svaté tedy z jedné strany připomíná, že člověk je pouze poutníkem na této zemi, na druhé straně nás zase zve, abychom se na této cestě zastavili, soustředili se, přiblížili se k oltáři, a tam přijali chléb slova i chléb Kristova Těla, bez nichž naše další putování nebude možné.

Samotný okamžik začátku mše svaté je současně momentem, kdy se vytváří společenství. Při svém putování po zemi nepřichází člověk k oltáři sám jako například tehdy, když uprostřed všedního dne pokleká v prázdném kostele před Nejsvětější svátostí. Okamžik procesí nám ukazuje, že při svém putování životem přichází člověk k oltáři spolu s druhými lidmi – ve společenství věřících. Proto se zpravidla na začátku mše svaté zpívá vstupní zpěv. Je důležité, aby se ho všichni chtěli účastnit. Když se zapojujeme do společného zpěvu, vyjadřujeme svou duchovní jednotu se všemi přítomnými, kteří spolu s námi přišli slavit mši svatou s předsedajícím knězem v čele.

Když celá liturgická asistence přijde do presbytáře a zaujme svá místa, přichází kněz k oltáři a líbá jej. Je třeba vědět, že v křesťanském starověku, v prvních třech stoletích, kdy ještě nestál žádný kostel, se mše svaté sloužily na hrobech mučed-

níků. Později byla tato tradice zachována, a když se od 4. století začaly stavět kostely, ukládaly se do nových oltářů ostatky mučedníků. A tak tomu je dodnes. Políbení ale není jen znamením úcty, ale také znamením pouta. Políbení oltáře nám připomíná hluboké pouto, které je mezi putující církví na zemi shromážděné v kostele při slavení mše svaté a církví vítěznou – církví mučedníků, vyznavačů a všech svatých. Vždyť přece věříme ve společenství svatých.

Po tomto gestu může při zvláště slavnostních mších následovat obřad okouření oltáře. Kadidlo se při mešní liturgii objevuje čtyřikrát:

- v úvodu mše svaté celebrant obchází oltář a okouřuje jej
- okouřuje se lektionář nebo evangeliář před čtením evangelia
- po přípravě darů celebrant znovu obejde oltář a okouřuje jej a poté turiferář (tj. ministrant, který nosí kadidelnici) okouřuje celebranta, případně koncelebranty a věřící
- při proměňování okouřuje turiferář Tělo a Krev Páně.

Dým kadidla má mnohoznačnou symboliku:

a) znázorňuje modlitby věřících, které stoupají ze země k Bohu. Příjemná vůně kadidla znamená, že tyto modlitby jsou Bohu milé a že je rád přijímá.

b) Znázorňuje klanění Bohu jako Pánu celého světa. Tento význam pochází ještě z dávného „světského“ užívání kadidla. Tímto způsobem byl totiž uctíván vládce při příchodu do obce.

c) Dým kadidla znázorňuje také samotnou Boží přítomnost. Vidíme v něm jakýsi oblak. Oblak ve Starém Zákoně byl nejdůležitějším symbolem Boží přítomnosti.

V oblaku se Hospodin zjevoval Izraeli během putování na poušti, po vyjití z Egypta, v oblaku se s ním později setkal Mojžíš ve Stanu setkání, a později oblak naplňoval nejdůležitější a nejposvátnější místo Jeruzalémského chrámu. Oblak symbolizuje pro člověka tajemnou „přirozenost“ Boha, ale současně i jeho dostupnost. Vždyť přece oblak vidíme. Současně oblak zobrazuje Boží nedostupnost, protože mrak nemůžeme ani chytit ani jej využít k něčemu jinému.

Všimněme si, že neokuřujeme jen ty součásti liturgie, které jsou všeobecně a bez pochyb uznávány za posvátné (oltář, evangeliář, celebranta jako zosobnění Krista), ale i lid, který se v kostele shromáždil. To znamená, že i v něm máme co do činění s Boží přítomností. Účastníci liturgie se sice dělí na různé skupiny, které mají různou úlohu, ale spojuje je kromě jiného i to, že ve všech je přítomen Bůh. Samozřejmě, vždyť přece Kristus říká: „Kde jsou dva nebo tři shromážděni v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich.“

Wojciech Zagrodzki, CSsR,

Janusz Serafin, CSsR

pokračování příště

(převzato z časopisu Svatá Hora)

podzimní prázdniny s KSK

Při plánování letošních Podzimních prázdnin pro mládež jsme se nechali inspirovat naším farním vikářem otcem Antonínem. Za základnu jsme zvolili poutní dům v Bozkově. Bozkov je poutní místo obklopené hřebeny Jizerských hor, Krkonoš a Ještědskokozákovského hřbetu. Kostelní věž v Bozkově vzbuzuje dojem pomyslné osy, okolo které je věnec horských hřbetů obkroužen. V místě jsou Bozkovské dolomitové jeskyně a nedaleko se nacházejí významné geologické a mineralogické lokality. Go-tické soše Panny Marie se říká také Panna Maria Královna Hor a připomínáme si tím pouť Panny Marie na Judské hory.

Kromě poznávání místa připravujeme turistický a populárně naučný program z geologie a mineralogie. O pomoc s duchovním programem jsme požádali kněze. Podzimní prázdniny jsou letos od čtvrtka 25.10. do neděle 28.10. Program je určen dětem a mládeži od 10 do 26 let.

Doufáme v hojnou reprezentaci naší farnosti.

příhlášky a informace: Jarda Olšanský (603 256 411)

příprava na manželství

Já ... odevzdávám se tobě .. a přijímám tě za manžela (manželku). Slibuji, že ti zachovám lásku, úctu a věrnost, že tě nikdy neopustím a že s tebou ponesu všechno dobré i zlé až do smrti. K tomu ať mi pomáhá Bůh. Amen.

Tato krásná slova se snadno vysloví, ale už ne tak snadno v každodenním životě naplní. Pokud právě vy máte v blízké či vzdálenější době v úmyslu těmito slovy posvětit svůj vztah, rádi bychom vám i letos nabídli cyklus setkávání a povídání o manželství.

Cyklus se skládá z asi 10 večerů o nejrůznějších oblastech manželství (psychologie, konflikty, vztah k Bohu, intimní oblast, peníze a materiální stránka manželství, vztahy k rodičům a přátelům, děti ap.). Ve společenství 3-5 párů se budeme setkávat přibližně jednou za 14 dní v Praze na Chodově. Rádi bychom začali v listopadu 2007, předpokládaný termín ukončení je duben 2008.

Pokud se tedy rozhodujete uzavřít manželství někdy příští rok, neváhejte. Ideální doba přípravy je asi rok až půl roku před svatbou. Ze zkušenosti minulých let víme, že už v lednu bývají všechny kurzy Přípravy na manželství obsazeny na půl roku dopředu, takže za pár měsíců už může být pozdě.

Ozvat se můžete na telefonní číslo 272 929 001 nebo e-mail zindulka@oksystem.cz nejraději do poloviny listopadu, abychom mohli domluvit termíny setkávání.

Těšíme se na vás, Jana a Honza Zindulkovi.

Náboženství 2007/2008

	Společenství	Věk	Třída	Katecheta	Kdy	Kde	Mobil
Úterý	1 Předškolní + batolata	0-5		M. Šmrhová	16,00-17,00	KCMT	721 759 222
	2 Školáci	6-9	1.-3.	D. Matlovičová	16,00-17,00	KCMT	608 877 525
	3 Školáci		3.	K. Smolová	15,00-16,00	Doma	775 279 494
	4 Školáci	9-12	4.-6.	V. Buková	16,00-17,00	KCMT	
Středa	5 Dívky	11-15	6.-9.	B. Kabátová	16,00-17,00	Kostel-klubovna	
	6 Chlapci	10-15	6.-9.	P. A. Košmidek	16,00-17,00	KCMT	731 402 478
Čtvrtek	7 Předškolní + batolata	0-5		M. Šmrhová	16,15-17,15	Fara-sál	721 759 222
	8 Příprava na 1. sv. přijímání	6-9	1.-3.	P. Karel Kočí	16,15-17,15	Fara	777 101 941
	9 Po 1. sv. přijímání	7-10	2.-4.	D. Matlovičová	16,15-17,15	Kostel-klubovna	608 877 525
	10 Školáci	9-11	4.-6.	V. Vyčítalová	16,15-17,15	Kostel-klubovna	604 951 841
Společná modlitba					17,15-17,30	Kostel	
	11 Příprava na křest			dle dohody s knězem			777 101 941
	12 Příprava na bířmování	14+		P. A. Košmidek			731 402 478
	13 Mládež	15+					

říjen v KCMT

Pondělí 8.10. v 16.00 – Přednáška P.Mgr. Ondřeje Pávka v rámci Sdružení křesťanských seniorů na téma Rosarium Virginis Mariae – zamyšlení nad listem Jana Pavla II.

Neděle 14.10. v 16.00 – Dlouhý, Široký a Bystrozraký – divadelní představení pro děti, vstupné 50 Kč.

Středa 24.10. v 19.00 – Koncert šansonierky Marie Christo Příkaské.

Pondělí 29.10. v 9.30 – Dlouhý, Široký a Bystrozraký – divadelní představení pro děti, vstupné 50 Kč.

pravidelný program v KCMT ve školním roce 2007/08

Trápí vás problémy, které nemáte s kým sdílet? Neostýchejte se zavolat na tel.: 731 625 970. Nabízíme:

- rozhovory: interakce ve dvojicích,
- podpůrné skupiny:
 - pro osamělé a izolované (i cizinci),
 - doprovázení v těžkých životních situacích i v momentálních „vyprahlostech“
- možnost podělit se o své názory

Denní klub pro maminky s dětmi. Pondělí až pátek od 9.00 do 12.30 hodin. Vstup 40 Kč, děti zdarma. Prostor k posezení pro maminky a herna pro děti. První setkání v pondělí 10. 9.

Od listopadu budeme otevírat **kurzy tanečních** pro dospělé a v případě zájmu také kurzy tanečních pro děti. Informace na www.astra-praha.cz nebo 604 808 515 (p. Brožovský)

Nabízíme možnost pronájmu:

- denního klubu npř. k oslavám dětských narozenin atp.
- víceúčelového sálu (kapacita 300 osob) ke konání firemních, společenských a kulturních akcí, prezentací, módních přehlídek apod.
- krytých garážových stání

- **Dramatická dílna pro děti a mládež** (příležitost pro amatérské herce, scénáristy, hudebníky...). Každé pondělí v 17.00 h. v budově KCMT.

- **Výtvarná dílna pro děti** – každou středu v 16.00 h. v budově KCMT.

- **Nízkoprahový sportovní a turistický klub** – každý čtvrtek v 16.00 h. v budově KCMT.

Informace a přihlášky na www.kskpraha.org nebo 603 256 411 (ing. J.Olšanský)

program na měsíc říjen

• **Ve čtvrtek 4.10. je svátek svatého Františka z Assisi.** V tento den proto **není mše sv.** v 17.00 v kapli KCMT. Slavností poutní bohoslužba bude sloužena v 18.00 ve farním kostele sv. Františka.

• **V pátek 2.11. je památka Všech věrných zemřelých.** V tento den může každý kněz sloužit tři mše sv. V naší farnosti budou v tento den **bohoslužby v 7.30 v kapli bl. Matky Terezy a ve 12.00 a v 18.00 v kostele sv. Františka.**

• Při bohoslužbách **v neděli 21.10. vykonáme sbírku na misie.** V roce 2006 bylo v celé ČR celkem vybráno a zasláno na příslušný účet České biskupské konference 1.090.680,- Kč.

• **Setkání maminek** na mateřské dovolené se konají **každou středu od 9.30 do 11.30 ve farním sále.** Termíny našich **říjnových setkání jsou 3., 10., 17., 24. a 31.10.**

• **Farní knihovna sv. Františka z Assisi hledá dobrovolníky pro službu v knihovně.** Jednalo by se o zajištění provozu knihovny zhruba jednu neděli v měsíci od 9.30 do 12.00 hodin. Zájemci se mohou přihlásit u knihovníků v otevírací době knihovny.

• **Společenství život z víry** se začíná scházet od začátku měsíce října **každou středu v 18.45 ve farním sále.** Společenství je otevřeno pro každého, proto vás co nejsrdečněji zvu. Přijďte mezi nás všichni, kdo chcete prožít chvíle při společné modlitbě a také se něco dozvědět o víře, o Písmu sv. a dalších tématech. Těšíme se na vás.

váš jáhen Pavel Urban

„Vůle jeho Otce byla taková, aby jeho požehnaný a slavný Syn, kterého nám dal a který se pro nás narodil, sám sebe skrze svou vlastní krev přinesl jako smírnou oběť na oltáři kříže; ne kvůli sobě, skrze něhož všechno povstalo, ale pro naše hříchy, a zanechal nám příklad, abychom šli v jeho šlépějích. A chce, abychom skrze něho byli všichni spaseni a abychom ho přijímali čistým srdcem a čistým tělem. Ale je málo těch, kteří ho chtějí přijímat a skrze něho být zachráněni, ačkoliv jeho jho netlačí a jeho břemeno netíží.“

Sv. František, List věřícím

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

Fara a kostel sv. Františka z Assisi

Na Sádce 18, 149 00 Praha 4

☎/fax: 272 934 261

fara.chodov@volny.cz

http://chodovska.farnost.cz

Komunitní centrum Matky Terezy

U modré školy, 149 00 Praha 4

☎ 731 625 970

www.kcmt.cz

	Sv. František			Matka Tereza
Pondělí	6.30			
Úterý	18.00			17.00
Středa	18.00			17.00
Čtvrtek				17.00
Pátek	18.00			7.00
Sobota	7.30			
Neděle	8.30	10.30	20.00	10.00

e-mail

Karel Kočí (administrátor)

777 101 941

kkoci@czn.cz

Antoni Košmidek (farní vikář)

731 402 478

abikos@tiscali.cz

Ondřej Pávek (výpomocný duchovní)

603 235 606

ondrej.pavek@t-email.cz

Pavel Urban (jáhen)

272 911 264

Romana Kraleva (past. asistentka)

731 625 970

romi36@seznam.cz

Martin Flosman (past. asistent)

777 637 280

flosmanm@post.cz

Jan Jeřábek (pastorační asistent)

605 787 573

jan.jerab@tiscali.cz

Eva Černá (ředitelka Charity)

737 322 569

charita.chodov@email.cz

Kancelář Charity (peč. služba)

272 941 972

charita.chodov@email.cz